

РЕШЕНИЕ

№ 3794

гр. София, 13.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 29.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **10950** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Образувано е по жалба на адв. С., като пълномощник на К. М. Л., срещу ЗАПОВЕД №РА-30-246/14.08.2019г. на главния архитект на Столична община (СО) и във вр. с Разпореждане от 26.09.2019г. на Административен съд София – град (АССГ) по адм. дело №10689/2019г. С процесния административен акт, на основание чл.225а, ал.1 във вр. с чл.225, ал.2, т.2 ЗУТ, е НАРЕДЕНО на жалбоподателя К. Л. да премахне незаконен строеж: „Масивна плътна вътрешна ограда”, намиращ се в поземлен имот (ПИ) с идентификатор 68134.1937.572, номер по предходен план – урегулиран поземлен имот (УПИ) III₅₇₂, кв.8а по плана на [населено място], местността „Г. глава“, с административен адрес на [улица].

В жалбата с вх. №към САГ19-ТК00-57-(9)/09.01.2019г. са изложени общи оплаквания срещу процесната Заповед №РА-30-246/14.08.2019г. от които може да се направи извод, че се претендира несъответствие на административния акт с материалноправните норми и с целта на закона. Жалбоподателят поддържа, че спорната масивна вътрешна ограда е изпълнена след проведената делба на съсобствения имот с цел да се разграничат двете различни части за ползване от съсобствениците. Твърди, че е имало устна уговорка между настоящите съсобственици И. К. Л. и К. М. Л. за разделянето на имота, за да може всеки от тях да получи в реален дял частта, която ползва. Сочи, че оградата е била изпълнена поради

влошените отношения между съсобствениците, с цел да се осигури спокойствие на семейството му. Изтъква, че премахването на вътрешната ограда може да доведе до ескалация на и без това лошите взаимоотношения на съсобствениците и следователно е нецелесъобразно. Моли съда да отмени Заповед №РА-30-246/14.08.2019г. и да допусне узаконяване на извършеното строителство, както и да осъди ответника да му възстанови сторените разноски по водене на делото.

Ответникът – ГЛАВЕН АРХИТЕКТ на Столична община, оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител юр. Л., поддържа, че процесната Заповед №РА-30-246/14.08.2019г. е законосъобразен административен акт и не са налице сочените основания за отмяна. Претендира да му бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение. Доводи за неоснователност на жалбата излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните доказателства по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е наследник по закон на Методи Л. Н., съгласно прието по делото Удостоверение за наследници с изх. №РИЛ18-ВК08-1378/02.11.2018г. на район „И.“, Столична община (СО).

По силата на съдебна спогодба от 31.03.1976г. по гр. дело №693/1976г. на Софийски районен съд (СРС), вписана в книгите по вписвания на 07.04.1976г., том V, наследодателят Методи Н. е придобил в изключителен дял собствеността върху следния недвижим имот: Втори етаж от двуетажна жилищна постройка, който етаж съдържа реално обособено жилище със застроена площ 78 кв.м. и ½ ид. част от общите части на сградата, от мазето и от тавана, както и ½ ид. част от дворното място където е построена основната жилищна сграда, съставляващо парцел П-5,7, кв.220 по плана на [населено място] VI част, одобрен през 1959г., целият с площ 821 кв.м.

На 09.05.2019г. длъжностни лица на район „В.“, СО са извършили проверка на процесния строеж, с което е поставено началото на административно производство. Констатирано е, че в ПИ с идентификатор 68134.1937.572 е изградена масивна плътна вътрешна ограда, която разделя имота на две части за ползване. Установено е, че оградата е изпълнена от стоманобетонов цокъл с височина 0.20 м., стоманобетонови колони през около 2.50 м., тухли Итонг и стоманобетонов пояс от 0.20 м., дължината на оградата е 14.00 м., а височината от 2.00 до 2.40 м. Строежът е квалифициран като такъв от шеста категория, съгласно чл.137, ал.1, т.6 ЗУТ. Прието е, че строежът е извършен от жалбоподателя К. Л. без одобрени строителни книжа и без да е издадено Разрешение за строеж (РС). За резултатите от проверката е съставен Констативен акт (КА) №2019-9, който видно от отбелязването на последната му страница е бил връчен лично на жалбоподателя на 09.05.2019г.

Не се твърди по делото и не са ангажирани доказателства в указания му 7-дневен срок К. Л. да е възразил срещу констатациите, отразени в КА №2019-9/09.05.2019г.

Производството е приключило с постановяване на оспорваната Заповед №РА-30-246/14.08.2019г. за премахване на незаконен строеж.

За изясняване на делото от фактическа страна е приета съдебно-техническа експертиза (СТЕ). Заключение на вещото лице инж. Д. Д. не е оспорено от страните и съдът го кредитира като обективно и компетентно и въз основа на него приема за установени следните релевантни за спора факти: 1) Процесната ограда е изпълнена в

рамките на УПИ III₅₇₂, кв.8а по плана на м. „Г. глава“, ПИ идентификатор 68134.1937.572 от Кадастралната карта и кадастралния регистър (КККР) на [населено място]; 2) Строежът се състои от две части: а/ Основна част с дължина 11.50 м. и височина от прилежащия терен 2.00 – 2.20 м., изградена в западната част на имота, разположена от съществуващата жилищна сграда до границата със съседния УПИ XII₅₇₁. Изпълнена от блокчета Итонг, изсидани с вароциментов разтвор върху бетонов цокъл 0.20 м. Тази част на оградата е укрепена с три броя стоманобетонени колони, а в горната част на оградата е изпълнен стоманобетонен пояс с височина 0.20 м.; б/ Допълнителна част с дължина 2.20 м. и височина 2.42 м. от прилежащия терен – изградена в източната част на имота между гаража и жилищната сграда. Изпълнена по начина по който е изградена основната част на оградата, без укрепващи колони.; 3) Описанието на строежа, дадено в административния акт съответства на установеното от експертизата.; 4) Според твърденията на съсобственика на имота И. Л. строежът е изпълнен през 2018г.; 5) За строежа няма одобрен инвестиционен проект и не е издавано РС.; 6) Строежът е от шеста категория.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно разпоредбата на чл.215, ал.1 във вр. с чл.214, т.3 ЗУТ. Подадена е в преклузивния срок за оспорване, от активно легитимирано лице, за което актът създава задължения.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя доводи за недействителност и извърши проверка на оспорвания административен акт, на всички основания за законосъобразност, съдът обосновава следните изводи:

Заповед №РА-30-246/14.08.2019г. е издадена от компетентен административен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл.225а, ал.1 ЗУТ. За установяване на това обстоятелство по делото е приета Заповед №СОА17-РД09-622/19.06.2017г., изменена и допълнена със Заповед №СОА17-РД09-934/01.07.2019г., видно от която кметът на Столична община е делегирала на главния архитект на СО правомощията си по чл.225а, ал.1 ЗУТ за издаване на актове за премахване на незаконни строежи от четвърта до шеста категория (т.1.47).

Актът е в предписаната от закона форма и при постановяването му не са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, установени в чл.225а, ал.2 ЗУТ, които да бъдат определени като съществени и които да мотивират неговата отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на административнопроизводствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Оспорваната Заповед е съответна на материалноправните норми и на целта на закона, формулирана в чл.1 ЗУТ: чрез устройството на територията да се гарантира устойчиво развитие и благоприятни условия за живеене, труд и отдих на населението.

С разпоредбата на чл.225а, ал.1 ЗУТ е въведено задължение за кмета на общината или на упълномощеното от него лице, да издаде заповед за премахване на незаконен строеж, който се извършва без одобрени инвестиционни проекти и/или без разрешение за строеж. Изключение от това правило е предвидено в §127, ал.1 от

Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на ЗУТ (ДВ, бр.82/2012г. в сила от 26.11.2012г.), съгласно която норма строежи, изградени до 31.03.2001г., за които няма строителни книжа, но са били допустими по разпоредбите, които са действали по времето, когато са извършени или по действащите разпоредби съгласно този закон, са търпими строежи и не подлежат на премахване или забрана за ползване.

Със събраните писмени доказателства и от неоспорената СТЕ съдът приема за установено, че процесната "Масивна плътна вътрешна ограда", предмет на оспорвания административен акт, представляват строеж по смисъла на §5, т.38 от Допълнителните разпоредби на ЗУТ. Съгласно цитираната норма "строежи" са: надземни, полуподземни, подземни и подводни сгради, постройки, пристройки, надстройки, укрепителни, възстановителни, консервационни и реставрационни работи по недвижими културни ценности, огради, мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, благоустройствени и спортни съоръжения, както и техните основни ремонти, реконструкции и преустройства с и без промяна на предназначението.

В случая по данни на съсобственика на поземления имот е прието от административния орган, че строежът е изпълнен през 2018г. Това обстоятелство не е било спорно между страните и жалбоподателят не е ангажирал, нито посочил доказателства с които да обори констатацията относно времето на извършване на строежа, поради което и законосъобразен е изводът на главния архитект на СО, че по отношение на процесния строеж са неприложими нормите на §16 от Допълнителните разпоредби на ЗУТ и на §127, ал.1 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на ЗУТ (обн. ДВ, бр.82/2012г., в сила от 26.11.2012г.).

Съгласно изричната разпоредба на ЗУТ – чл.148, ал.1, строежи могат да се извършват само, ако са разрешени, съгласно този закон. Жалбоподателят не твърди, нито ангажира доказателства извършеното строителство на спорната масивна ограда да е разрешено, в съответствие с действащите към момента на извършването ѝ норми на ЗУТ. В чл.151 ЗУТ при изрично и изчерпателно изброяване е посочено за кои строежи не се изисква разрешение за строеж, като процесният не попада в тази категория.

По изложените доводи съдът приема, че оспорваната Заповед №РА-30-246/14.08.2019г. е законосъобразен административен акт и като такъв, не подлежи на отмяна.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.4 АПК на ответника се дължат разноски. Съгласно приложимата норма на чл.78, ал.8 от Гражданския процесуален кодекс в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. В настоящия случай ответникът е бил представляван от юрисконсулт, като съдът в съответствие с фактическата и правна сложност на делото определя размер на възнаграждението 200 (двеста) лева.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. М. Л., срещу ЗАПОВЕД №РА-30-246/14.08.2019г. на

главния архитект на Столична община

ОСЪЖДА К. М. Л., ЕГН [ЕГН], да заплати на СТОЛИЧНА ОБЩИНА, представлявана от кмета, с адрес: 1000 С., [улица], сумата от сумата 200 (двеста) лева – разноси по адм. дело №10950/2019г.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБългария в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова